

Forslag

til

Lov for Færøerne om folkepension.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 4. juni 1959. *)

1. Almindelige regler.

§ 1. Enhver, der har dansk indfødsret og er bosiddende på Færøerne eller forhyret med skib hjemmehørende på Færøerne, er berettiget til efter det fyldte 67. år — enlige kvinder efter det fyldte 62. år — at oppebære folkepension efter nedenstående regler. Som ligeberettiget med indfødte anses med hensyn til folkepension en kvinde, der ikke selv har indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret.

Stk. 2. Fra bestemmelsen i nærværende paragrafs stk. 1, der gør dansk indfødsret og bopæl på Færøerne til betingelse for retigheder efter loven, jfr. dog § 19, kan regeringen efter forud indhentet erklæring fra landsstyret gøre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst.

§ 2. Retten til folkepension er betinget af:

1) at andragerens økonomiske stilling i løbet af de sidste 10 år ikke er forringet ved handlinger, ved hvilke han — i tilfælde af ægteskab ej heller ægtefællen med den andens vidende og vilje — til fordel for børn eller andre har betaget sig selv midlerne til sit underhold, således at han derved er bragt til at opfylde de i § 7 fastsatte økonomiske betingelser. Ej heller må hans økonomiske stilling være forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned eller på anden lignende måde. Hvis omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes pågældende den pension, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af disse regler ses der bort fra, hvad pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning.

2) at andrageren ikke i løbet af de sidste 5 år vitterligt har ført et levned, der i det almindelige omdømme vækker forargelse.

3) at andrageren ikke oppebærer eller i de sidste 3 år før begæringens indgivelse har oppebåret hjælp, der ifølge fattiglovgivningens regler har fattighjælps virkning for vedkommende. For hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte hustruers samt enkers vedkommende kan dette tidsrum i henseende til virkningen af den ægtefællerne til børnene ydede fattighjælp forkortes, når de kommunale myndigheder i opholds- og forsørgelseskommunen er enige herom. For en enke, fraskilt, frasepareret eller forladt hustru betragtes hjælp, der er ydet manden til børnene, efter nærværende lov ikke som fattighjælp, for så vidt hjælpen er ydet efter samlivets ophør. Hjælp ydet til sygebehandling, herunder medicin og hospitalsbehandling, bandager og lignende, regnes med hensyn til at opnå folkepension ikke som fattighjælp.

4) at andrageren i de sidste 5 år før begæringens indgivelse har haft fast ophold i riget eller været forhyret med dansk skib; dette tidsrum er rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret, for så vidt angår personer, der er hjemvendt fra udlandet, dog berettiget til at forkorte, når omstændighederne særlig taler derfor, ligesom der med hensyn til sømænd kan bortses fra kortere tids fart med fremmed skib.

§ 3. Begæring om folkepension indgives til kommunalbestyrelsen på blanketter, hvortil der fastsættes formularer af socialministeren, og som fås hos kommunerne. For søfolks vedkommende indgives begæringen, for så vidt de, når de er i land, har fast ophold i en kommune, til kommunal-

*) Se FT: 4649, 4884, 5236, 5396; A. 2929; B. 1135. Lov nr. 208 af 11. juni 1959.